

Vidám üzenetek

EPISZTÓLA

Itt jártam én, költő.

Kit száz emberöltő

 Egynél többször nem terem,

S ha nem szembeötlő,

Közlöm én, hogy ott ő,

És most öt meg kettő

Napot véve ettő'

De mához egy hétre

Megyek a Nyírségbe,

Tegyed hát ezért le

Asztalomra végre,

Belovagol érte,

Az, aki ezt kérte,

 Hacsak meq nem qebed ő.

 Stephanus Szegediensis

maximus

Kr. u. 1981-ik esztendő 13-ik februáriusában

*

Vargha Balázs

*

Én a Ferót keresém, ám ő elhagyta a várost

Jegy hát hétfőn kellene őt felhívni megint mert

Ám én ekkor már Szekszárdon időzöm, ezért csak

hölgyem, tárgyalhat vele majd.

*

*

*

 Itt valék s magammal vittem volt az februrári jurnal anyagát, hogy váramban tüzetes vizsgálódásoknak vettém alá.

 Hétfőn pitymallatkor visszahozandom,
hogy alkalmatos időben a typographus
kezeibe helveztessék.

*

Már előállt az udvari hintó, mely a pálya-udvarra röpítend, hogy útra kelvén, megtekintsem az én hűséges, jövendő boszniai alattvalóimat. A hétvégét Szarajevóban fogom tölteni. Ha visszatérök, hétfőn (Blaumontag) a délutáni órákban teszem tiszteletemet jövendő birodalmam délmagyaroországi Hauptstadjában. Szeged hol nem volt, hol nem lesz.

Ferencz Ferdinánd

*

Ó, titkárnők gyöngye, te, azt üzenik teneked, hogy
Járhatsz bár a kies Duna partján fent, Budapesten,
Ám bámulhatod ottan a reklámok zuhatagját,
Szívhatsz szürke leget, mit szmognak tisztel az angol,
Ámde Radex nem kell, ne keresd, töltsd mással idődet,
Mert van az itt Szegeden, hol a bús Tisza jégbe fagyott már,
S nincs Tiszatáj, csak a Kincskereső, a kisöccs nyöszörög még,
Nincs se erény, se remény, de Radex, az van, ne busulj hát,
És ne keresd, megvették, holnap a Pannika hozza.

(198?)

(Tiszatáj, 1996. szeptember)

[Az eredeti Tiszatáj-közlésben Regős Helga alábbi megjegyzései olvashatók:

A költő munkahelye két évtizeden át a „Kincskereső” című gyermekirodalmi folyóirat szerkesztősége volt. A versrovatot gondozta, ám saját verseivel nemigen terhelte a folyóiratot.

Önmagát azonban szerkesztői mivoltában sem tagadta meg. Igen gyakran küldte üzeneteit, kéréseit vers formájában a szerkesztőség titkárnőjének, R. Helgának. Hogy a lét nagy kérdéseivel birkózó költőtől nem volt idegen a játékos humor, arról tanúskodnak ezek a többnyire egy szelet papírra kézzel írott munkahelyi üzenetek.

*

[EPISZTÓLA]

1981 februárjában szabadságra, majd utána Kincskereső ankétra ment, és ezt így tudatta...

*

[Helga!]

Stephanus Szegediensis időnként Majakovszkijá alakult...

*

[EPIGRAMMA]

Egy ízben Grezsa Ferenc főszerkesztővel akarta megbeszélni, hol rendezék a szokásos évi Kincskereső táborat. A főszerkesztő azonban már nem volt bent az irodájában, így született az Epigramma.

*

[Dógomvan],

Az üzenetekben néha takarékoskodott a szavakkal - és a magánhangzókkal: [Hlg!]

*

[Itt valék]

Olykor Zrínyi Miklós stílusában tudatta lapzárta előtti ténykedését...

*

[LIEBE FÜRSTIN]

Egyszer hivatalos kiküldetésben Szarajevóba utazott...

*

[AD HELGAM]

Az utolsó verses üzenet előzménye: a szerkesztőségben elfogyott a Radex (gépelési hibák javítására szolgáló papír). Az állandó budapesti lakással rendelkező titkárnot bízták meg a fővárosi beszerzéssel, mivel a Radex heteken át hiánycikk volt Szegeden. Ámde a hivatalsegéd közben mégis tudott szerezni Radexet. Történt mindez 1986-ban, a Tiszatáj betiltása után.

Ezt az időmértékes üzenetet is Horatiusként jegyezte a költő, aki nem tudott rossz verset írni - még tréfából sem.]

R[egős]. H[elga].

(A [Baka István művei. Versek](#) című kötetből.)

 [Előző oldal](#) <
oldal → [Következő oldal](#)